

CVSTODES

LEGVM

Zrcadlo Slavného

Margrabství Moravského :

W kterémž geden každý Stav/dávnost/
wzáctnost/ y povinnořt ſvau vhléda :

Brátce ſebané a wydane / Roku

Bibliotheca 2. Práhoieny
Strže Bartholoměje Paprocké-
ho z Glogol a Paprocké Woly.

Scindūtur vestes, gēma franguntur & aurū,
Carmina quā tribuent, fama perennis erit.

Drabých ſſat/perel/zlata/Měřt/wřy každý zbude
To co o nás napiffi/wicně tu trvat bude.

CVM CONSENSV ILLV

ſtriſſimi Principis, Domini, Domini Stanif

ſlai Pavvlovvsky Episcopi Olomucenſis &c.

Ac totius Senatus, omniumq; ordinum
Marchionatus Moraviae.

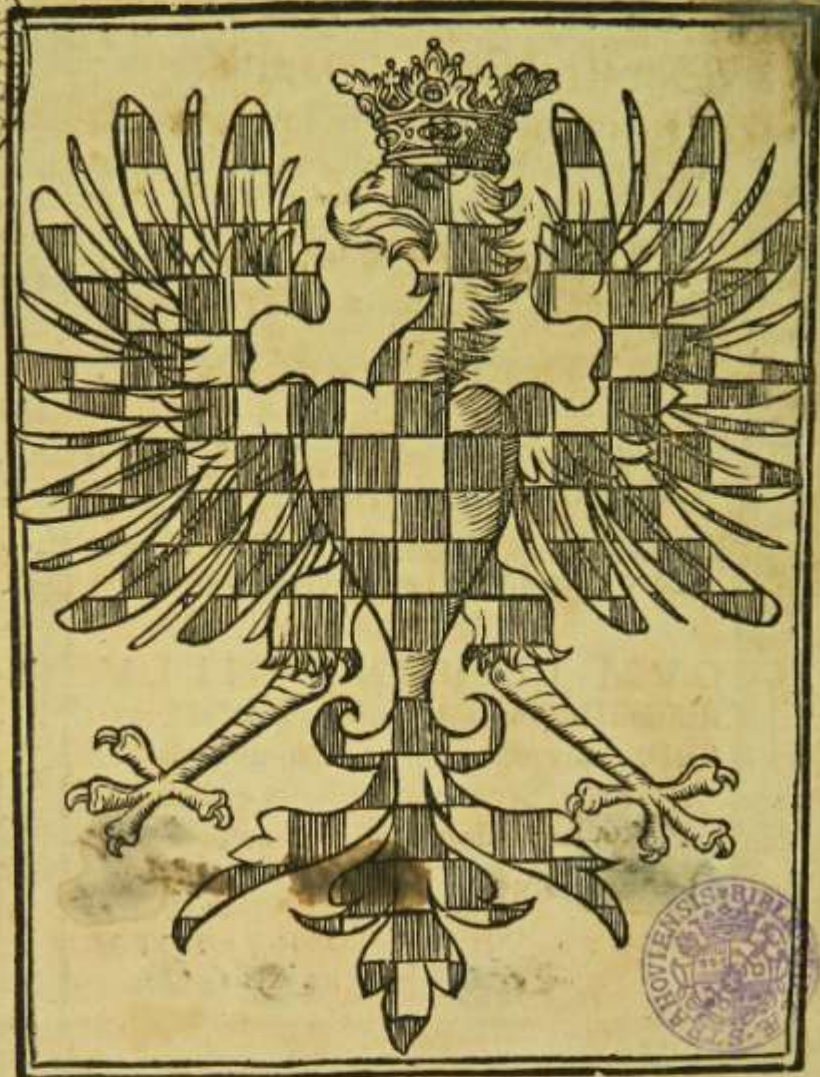
OLOMVTII

EXCVSSVM APVD HAREDES

Milichtralleri

Na Erb Orla / který náležij Slaw-
nému Margrabství Dorawskému. Až byti Orle
 byly na červené Šachownicy na Štítu modrém / na znamení
 toho / že Předkové těchto Kragin vyšli z Charvatské Země
 mé / a Erb swog Otcovský s nabytým Erbem
 Orlem w gedno složili.

Rzioděný Orle tau Kroatskau Zbrogi /
 Trásl se před mocý mnoho Kragin twogi /
 Na Wýchod / Poledne / též y na půl Nocy /
 Báli se Západní Kraginy twé mocy.
 Takas byl sínělosti nadal Markomany
 Welcy Monarchowé / byli jim za Mány.

Nevjašnégššijmu a Nenyepřemo-
ženégššijmu Knížeti a Pánu/ Pánu Rudolffowi dru-
hému wolenému Římskému Cysáři / po wšecy časy rozmnožiteli
Říši/ Dherškému/ Českému/ Dalmatskému/ Charwátskému ič.
Králi ič. Arcyknižeti Rakauskému/ Margkrabj Morawské
mu/ Lucemburskému a Slézsckému Knížeti/ a Lužickému
Margkrabj ič/ Gcho Cysářské Milosti/ Pánu
mému nymilostiwégššijmu.

Geden diw na Swětě Cysáři nepřemo-
 ženy/ onino dáwnj Gystorykové položili dwa Krá-
 le/ Mitridatem Regem Ponti, & Cyrum Perfarum: chwa-
 ljece w nich pamět a woldnost gegich welkai/ za přiči-
 nau tau : že prwnj magjce pod swau mocy duarum &
 viginti nationes, eorum linguas percalluit, earumq; gen-
 tium viris, sine interprete locutus est. De Cyro narrant, quod nomina cū-
 storum Militum suorum in exercitu tenebat. Dosti w prawdě pěknj/
 a welkým Králám náležegicy/ ti darowé od Pána Boha byli/ vměti
 gednomu každému Poddanému swému wyrozuměti / a Vsiy swými
 na Supplikacy geho/ odpověd dáti: Má se z čeho zagisté takowý
 Poddaný těšiti / řdyž vlyššj Austné od Pána swého/ na to čeho od
 něho žádá/ wlastním Jazykem swým odpověd. Nic méněgi tolikž
 Rytjě porěšenj nabywá / y chuc k wšeliakým wěcem Rytjěšským
 tím wjcegi se w něm rozmnožuge / řdyž gey netoliko Heytman/ ale y
 sám Král a Pán geho zná/ nebo rozumj sobě že pamatowati může
 na wšecy řrdinské zásluby geho : Za kteraužto přičinaiu gedenkáž-
 dy púně a ochotně se w ně v takowého Krále wtjrá/ statečně Nepřá-
 teli geho rozhánj/ gsauce gířt z takowé paměti Lářky y nahraženj od
 ně/ poněwadž benignitas in Principe netoliko v swých wlastních Pod-
 daných/ ale y v Nepřátel přjžen a lářku mu pářobj: Tak yakž onenno
 dáwnj Pohanský Muž / přjklad toho na sobě zanechal / kterýž yá
 tuto Wassj Cysářské Milosti/ krátce přjmemu: Cum Antiochus Hie-
 rosolimam obsideret, Iudeis ad proximum illud festum celebrandum se-
 ptem dies petentibus, non solum concessit, verū etiam tauros auratis Cor-
 nibus adornatos, magnamq; aromatum vim, ad portas vsq; vrbis, cum so-
 lenni Pompa deducti iussit, traditaq; Sacerdotibus hostia, ipse in Castra re-
 dit. Regis benignitatem Iudei admirati, festo peracto, se in illius fidem de-
 derunt. Žádný se Král tím neostliwuj/ žádný Pán/ žádný zhola pro-
 šj Cizowět/ Cizehož gest tolikž vřázał přjklad onen Flavius Vespesi-
 anus Římský Cysář / Cum admoneretur ab amicis ut caueret a Metio
 Pomposiano, quod de hoc rumor increbuerat, fore ut aliquando regnaret;

**O Počátku a dávnosti Arcy-
knížat Rakauských / mezy wšsemi Křestianskými
Králi a Knížaty Nejřednějšich Panůw / krátky
ale wšsak prawdiwy Wýwod.**

Regem nasci magnum est , at Regno dignum
se praestare, maximum.

N ten opowýdagi
dáwnij Hystorye / že gest na-
dán Primeuis Austrie Marchio
nibus tempore Imperatoris Traiani, in illo
memorabili aduersus Decebalum Regem,
bello gesto. O kterémž wypisugi / že ti
Sřkřiwáňkové magý byti zlattý na
Poli modrém.

TER zase Erb obdržel LV
POLDVS Nonus Marchio Au-
striae, contra infideles Prutenos pugnan-
do, & reuersus, abolicis Alaudarum in-
signibus, aliud induxit signum, album
tramitem in rubeo spatio. Tento Lupol-
dus sedýce w pokojí na Panstwj swém/
gednoho času s Koně spadl a Uobu
zlámal / za kteraužto přičinau wstau-
pil do zákona mezy Mnichy / vzdaw-
šly Synuom swým Lipoltowi a Fry-
drychowi Knížetstwý. Umřel Léta
Božýho 1194.

Ti dotčený dwa Bratřj byli Kníža-
ta Wálečna / kterýžto po Smřti Orce
(***) ij swého

PHARAMUNDVS panowal
po Smrti Franika / s powoleným
Marcomira Bratra swého : Ačkoliwo
Ezyngerus hnedky po Franikowi poklá-
dá Clogium, qui regnare cepit anno nono
postquam Maria Sanctissima nasceretur.
Ale wssak yá tolíkěz giných zdání w tō
neopausstým Eteřijžo Kladau Clogiū vel
Clodium filium Pharamundi, qui Phara-
mundo successit; Ipse ab armis nō cessans,
dicionem Regni sui non parum ampliavit.
Occupauit Treuerim & totam circum ia-
centem terram, interfecto Duce Mosela-
no nomine Sabino : Et ne rursūm defice-
rent ab eo, emisit duodecim millia Colono-
rum cum vxoribus & liberis in Franconiā,
& tot millia de Franconibus surrogauit
in locum eorum. A tak se ten Lid Krew-
nosti spřijznil / z Eterehož se potom yako
geden Lid stal.

Meroweus Syn Klodyusůw
po smrti Otce swého na Panstwi
dosednuwssy / ne zahanbil Statečnosti
Předky swé / tak yakž o něm hystorye
wyswědčugi. Succedēteq; in Regno Me-
roueo, tota fere Gallia vsq; ad Rhenum
subacta à Francis. Expulsis namq; Ro-
manis, occupauerunt Coloniā Agrippi-
nam, Moguntiam, Nemetes & Argentor-
atum, vna cum tota Gallia.

Ezyngerus po Smrti tohoto
Merowensa pokládá HERIMERVVM
filiū Clogij, qui regnare cepit Anno Chri-
sti 24. tēpore Tiberij Cæsaris Anno Octa-
uo, Regnauit Annis 11. Eius Regiminis
anno nono Christus pro salute humani ge-
neris crucifixus, mortuus atq; sepultus est.
A po něm hnedky Klade Marcomirum,
qui Regnare cepit Anno Tiberij Cæsaris
19. Regnauit annis 18. Eo tempore Pe-
trus Apostolorum Princeps fundauit Ec-
clesiam

ti a čtyry. Zanechal po sobě Syna
Odemara.

Odemarus Syn Krále Rychymera/ panowal Leth čtrnácte/ za gehožto sprawowání Roku třetjho/ po Trayanowi Cysaři Panowal Adrianus. Umřel potom Odemarus zůsta-
wiwšy Syna Markomira/ kterýž gest na Stolicy Otce swého dosedl gedenáctého Letha Cysarowání Adryanowého. Živo byl šťastně na Královstwj Leth 21. Půsše dotčený Hystoryk Ezyngerus/ že gest ten Markomirus Král měl Manželku Marygi Krále Dherstého Dceru: Ale že gest panowal Anno Christi 130. za tau příčinou potřebij gest Hystorykowi bedlivě toho dohlednauti gest/ iže gť to tak bylo: Nesbo nassij Kronykáři gestě toho času Dhráwo/ Czechuwo/ ani Polákliw newšpomjnagi. Ten Markomirus zanechal po sobě Syna Clodomira toho gměna druhého/ kterýžto Kralowati počal za Panowání Antonina nábožného. Živo byl na Královstwj Leth Sedmnácté. Zůstal po něm Syn Pharabertus.

Pharabertus Klodomiruow Syn/ kterýž gest Řimany welikau mocy/ magúce na pomoc Sasfy/ z Němec wyhnal. Kralowal Leth Dwadce-
ti. Měl Syna Hunnona kterýž po něm panowal 28. Leth/ a za žiwota swého častokráte Řijmany porážel. Za toho to Hunnona Seuerus Imperator Cysarowati počal.

Tyž Hunno zplodil Syna Hylberyka/ kterýž po Otce swém Kralowal za Panowání Maximina Cysaře. Živo byl Letha Páně 216. Zůstawił Syna Barthera.

Bartherus syn Hylberykúw/ za Panowání Aureliána Cysaře /
(****) Králo

wati rozkázal ič. Tento Waltérus
zanechal Syna Dagoberta.

DAgobertus Waltérůw syn /
Osmnáctý Král franšty / žiw byl
Letha Páně 309. kterýž gest Kralowa-
ti počal / když gē Constantinus Magnus
Křijmský Cysař panowal. Žiw byl na
Králofstwůj Leth gedenácté. Zústawil
po sobě Syna Klodomira toho gména
třetího.

Tento Klodomirus / yakž o tom Ezyn
gerus wypisuge : Ex Regni parte Ducatū
fecit, cui Genebaldum fratrem suum prae-
fecit, qui anno Christi 326. Primus Frācos
niae Dux esse cepit. Po gehožto Smr-
ti Syn geho Dagobertus byl Kněž-
tem. A Kychymerus téhož Klodymira
Syn praworozený Král franšty in pre-
lio à Gallis occiditur. Na gehožto místo
Letha Páně 352. wstaupil Theodomi-
rus.

Theodorus Klodymirůw syn
počal panowati Sedmého Letha
před Juliánem Křijmským Cysařem / a
Kralowal Leth Deset. Ten gest zabit
na Wogně od Křijmanuow / ale wšak
zústal Syn geho Klogio toho gména
druhý / O kterémž Ezyngerus toto na-
psal : Clogio Theodomiri filius Rex 23.
post acceptas à Iuliano ad praesidium Ta-
bernas, apud Argentinam Cladem, in qua
triginta Millia Germanorū fuerunt, obiit
Anno Christi 378. Hic genuit Marcomi-
rum & Dagobertum.

Marcomirus autem Clogionis filius Rex
24. Romanos primum ingenti strage apud
Coloniam Agrippinam fudit, deinde ite-
rum congressus cum suis, occubuit Anno
393. toliho Dwanácté Leth Pano-
wal.

DAgobertus Klogionůw syn
toho gména druhý / a Markomi-
(****) ij rúw

I.
O Starozitnosti Markomanuow
 anebo Dorawanuow / a za kterého času w weliké Powě-
 stiv Náródůw cizých byli.

Kapitola I.

Ml Panování Cýsa-
 ře Augusta / když gessce Krystus
 Pán Mladeneckem gsauc po židowstwu
 s Matkau swau Blahoslawenau Pannau
 Marygi k swěcení Swátku do Gerzas
 lema chodil / začalo se w Německých Kra-
 ginách weliké Krwe proliti / když Germa-
 nicus Drullus téhož Cýsaře Augusta Pa-
 storek / wissecký německé Kraginy až do Ržeky Albis pohubil : kterýž
 potom w krátkem čase w Moguntij / gsauce smrtedlně raněn / vmřel.
 Atak Léta Páně XI. Nacházegů se hystoryge / o Arminiusowi Pa-
 nů těchto Kragin / že gest tři Wogška Ržumské porazyl. Tak o tom
 Strabo: lib: 7. Geographicorum témito slowy napsal. Quibus autem fi-
 des adhibita fuerat, hi magnas Clades intulerunt, sicuti Cherusci & eorum
 ditioni subiecti, in quibus tres Romanorum Militum ordines, cum Impes-
 ratore Quintilio Varo, foederibus fractis, per Insidias obruncati sunt.
 Mel Arminius w swém Wogffě rozličné Národy / kterú bydlenú
 své měli od Ržeky Albis / až do Černeho Lesu. A ti widauc weliké
 zmocnění

VII.

porazym: Wez ze sobe tım welikau přijzeň od mnohých Kráľuow a Knížat spuosobım: Ano y twogů wlastnı Ržımstıj Senátowowé tobé toho přijti budau: Odnıchž mi to strze obzwláštınıj Poselstwowı wzkázano gest. Pakli spokogem odgedes/ Dary s sebau ode meses/ a kewossemu mne wždyčy wolného mıti budes.

Na kteraužto řeč swau/ od Cysaře dlanhau odpowéd slyšel/ ale od předsewozetj swého přestati/ ani tomu mısta dáti nechťel. Aby Zemé francouská pod geho spráwu a ne Senatu Ržımstému náležeti měla. Rbyž gesté spolu rozmlawoli/ Markomanı počali se přibližowati až k tomu mıstu/ kdež Cysař s Ariouistem byli/ chtěje Ržımmany s swým Woyskem otočiti. Což Cysař vhlédawssy / řeč swau dokonal/ a yať neyspěšněgi mohł k swým vgel. Dokláda tež Iulius César y toho: Žeby Ariouistus w ten čas neměl wyćegj / než toliko Dwanáct Tıřyc Lidu swého wybrané°. S šestı Tıřyc Gıřzdy / a Pěsřıho Lidu tolikéž. A s tım wssım žeby od Cysaře poražen býti/ a sám toliko s malým počtem/ přeplawenım se přes Rhen/ žiwot zachowati měl. A tu žeby dvě ženy geho zahynuli/ gedna Sueua natione/ ktera snım hned byla z Domu wygela. A druhá Kráľe Norica Vocciona Sestra/ kterau byl we Francygi pogal. Tolikéž dvě Dcerky geho/ gedna zabita/ a druhá zagara. Což gestli tať se stalo / v gınych Hystorykú toho nenacházım.

O Swatoplukowi Prvnım Křesťianském Kráľi u Markomanow.

Kapitola. V.

Sneas Siluius potom řečený Pius Secundus s kterým se stownáwa Ioannes Dubrauius, Bıřkup Olomaucký / tolikéž Martinus Cromer, Bıřkup Warmıenský. R gıny Hystorykowé / pokládagı Swatopluka Kráľem Morawským býti. O kterémž Eneas Siluius in Historia Boemica, zmıjnkú čınnıj/ řemıto Slowy začıjná: Morawa za Dunagem leží / mage k Wýchodnıj straně Dhry a Poláky/ předělená gsauce od nıch Ržekau Morawau/ od kterěž gméno swé wzala/ k Západnıj pať straně/ Česchy/ Na Poledně Rakussany/ A na Puol Nocy Slezáky. Kterážto Zemé na Obılé / a Wıjno/ welice hogná gest. Gens Rapinis asueta nulli iter tutū, nisi armato potentiorıq; prebet, &c. Ale toto se rozumıj o oněch předeřlých Markomanıch/ ř. Ten Swatopluk když dlanhy čas řřıastně Panowal/ Cysaři Arnolřfowi Tributu pro kteryž k němu odeslal/ dáti se zpěčowal. Očež Cysař sauce Hněwem zapálen/ Wálk
tu proti

Eiſt.

Ku proti němu zdvihl. Ale Swatopluk nechtjč / gey w své Země
dočekati: tak yať Předkové geho činili / proti němu s Lidem svým

wytáhl / ale nešťastně wygel. Nebo
když se Wogſka ſpolu potkala / a Bitwu
začali / počal Swatopluk od Cýſarſké
ho Wogſka přemáhán býti. Nacež pa-
trjč / a obávajjč ſe aby w Ruce Nepřá-
teluom nepřijel / z Wogſka svého (an na
něg žádný pozor neměl) wygel. A po-
ſpýchajjč / ſtrze weliké Leſy / až k Huoře
Sambri tak řečené přigel. Odpasawſſy
Meč / a Kone puſtíwoſſy / ſſel přeſtý na wes-
likau Pauſſtj. Na kterěžto toliko O-
wotcem Leſnjm a Kořenjm ſe žiwil.

Gedné pak chwjle když tak ſmutně ſe-
dč nařjkal. Náhodau přijſſi k němu
trj Pauſtenjčy / kterjž tu nedaleko bydli. Patrjče na něho wozali
gey ſpola w towarjžſtvo. S kterjmž on až do Smrti zůſtal / wſſe-
č o čemu prwe nepřiwyl podnikage. A když čas ſkončenj žiwota
geho přicházal / zawolal k ſobě ſwých Towarjſſuow. A tato ſlowa k
njm promluwil: Bratrj můj / Geſſč wy newjzte kdo gſem ya? A
když odpowěděl / že tak geſt. Řekl k njm: Abyſſte wěřili / že gſem
ya Swatopluk Král Morawſký / kterjž probrawſſy Bitwu / na tu-
to Pauſſtj ſotwa ſem wtekl: Oluſyl gſem žiwota Králowſkého /
okluſyl ſem též y Pauſtenjčého / w kterémžto y vmjram: Widjm
že ſſeſtj přiwonáno býti nemuože žiwotu Pauſtenjčému: Tuto
ſen pokogný / Owotce Leſnj chutné / y Woda. Ale tam práce a
weliká ſtaroſt / Počm žádný ani Pitj ſtwoſtne k chutj nepřicházelo.
Co mi ſſeſtj bytu mého s wámi zde přálo / ten gſem weſele a ſpo-
kogem ſtráwil. Co gſem pak Králowſtwj ſwé ſprawogjč žiw byl /
to wjče k Smrti než k žiwotu mi ſe rownalo. Protož proſjm wás
když Duch muog z Těla mého wýgde / Pochoweyte mne w Pokogi.
Potom pak gdance do Morawy Synu mému / geſſli geſſč žiw geſt /
ſpůſob žiwota mého oznámte. A tak dokonawſſe tyto řeči: Umřel.

Toho pak času když Arnolſus Morawany porazyl / Králowſtwj
to Swatoplukowi Synu gmenowaného Swatopluka / pod welik-
kau dánu / kterau Cýſari každého Roku dáwati měl / puſtil. Kterjž
dowědewſſy ſe o Orce ſwém / žeby na Pauſſtj žiwot ſwouog dokonal /
Oněmž ſe domnjwal / žeby w Bitwě zabynul / poſlal tam: A Tělo
geho wykopati poručil: Kterěž když přiwiezli / w Kláſſteře Wéleſ
hradſkém w Hrobě předku geho pohřbiti dal / s welikau Sláwau:
tak yať na takowého Pána náleželo.

Cromer Biſkup Warmiens-
ký w Kroſ

VIII.

ský w Kronyce své přičinu té Wogny s Cysářem Arnolphem / takto
wypsal: Suatoplugo Rege, qui primus cum Morauis Christo nomen
dedit uiuente, Morau Bello exagitati a Lodouico Balbo Rege Germaniæ
post mortem eius Germaniam uehementer afflixerant. Contra quos Ar-
nolphus Imperator idem qui successor Lodouici Regno Germaniæ fuit,
Vngaros in auxilium euocauit: Qui profligatis Morauis & Rege eorum
interfecto, cum sibi merita stipendia ab Imperatore non exoluerentur,
magnis deinde & ipsi cladibus Germaniam afficere. Ač toho času weli-
kau a ne nabytau Sškodu Králowstwíj Morawské wzalo. Ale / jakž
Aneas Siluius pússe / že gessťe do konce potlačeno býti nemohlo. Což se
dawných Hystorygi nacházy.

O Swatoplukowi toho gména Druhém Králi Morawském Sfestém / kterýž byl Syn gmenowaného Swatopluka.

Kapitola. VI.

SWenowaný Aneas Siluius w Trináctem rozdílu
Kronyky České / o tomto Swatoplukowi / toho doložil.
A gsauce Swatopluk we gméno Trogice Swaté pokř-
tén / a Wúče Křestianské wyučén. Neměl wo poctiwosti Bi-
skupa / ani giných Služebníkúow Božích / zapomenuwssy se na onu
řeč Pána Krysta / kdež powěděl: Kdo Služebníkem mým pohrdá /

rowně tak gest / jakoby mnau pohrdal.
Čjímž welikau hanbu sobě učinil / A
Králowstwíj swému / wěčný Pád spuo-
sobil. Nad nímž w krátkým čase Pán
Buh swau pokutu vřákal. Očemž tyž
Hystoryk wypisuge takto:
Když gednoho času Král Swato-
pluk měl na Low geti / Poručil Metho-
diusowi Arcybiskupu / aby gey se Missij
Swatau dokád se zas nenawrátí / oče-
kával. Gehožto Arcybiskup tak dlaus
ho / pokudž náleželo / čekal. A widauc že
se čas krátíj kwořkonáníj Služby Božíj /
wúče sobě Lásky Božíj / než Králowské
wážije / Missij Swatau začal. Toť práwě když dokonával / Král
z Lowu přigel / A že gey Arcybiskup nečekal / welice se oto rozhněwal /
Uepamatus

O Erbie a Rodu Panůw z Lippé- ho / y o giných kterýchž téhož Erbu užívagý.

Kapitola III.

Druhé strany gmeno-
waneho Knížete a Biskupa/
w témž Sandu zemském se-
děl / Drozený Pán / Pan Jan z Lippého
a na Moravském Krumlowě / Des-
dičný Maršalek Království Čes-
kého / Jeho mil: Cysáře Římského
ho / Dherstého a České / r. Krá-
le / r. Radda / r.

✠ ✠

WSsem dobře powědomá gest / z wy-
psáný Hystorykúw Českých / Starozit-
nost / Wzáctnost / Wjra y Poctiwost / Předka
Erbu a Rodu toho. Tolikéž yak dáwno aneb
za yakau přičinau tímto Erbem obdarowan /
a za Raddu Panůw swých přigat : O tom há-
geť w Kronyce své na Listu 99. Létha Páně
1003. obšyrně wypisuge r. Edoby chtěl o tom
šijřegi wědět / tam se tohodočtes. Ale pro giné

Národy widělo mi se za slusné slowa Jana Dubrawiusa Biskupa Olo-
mauckého tuto položiti / kterýchžto gest tento smysl.

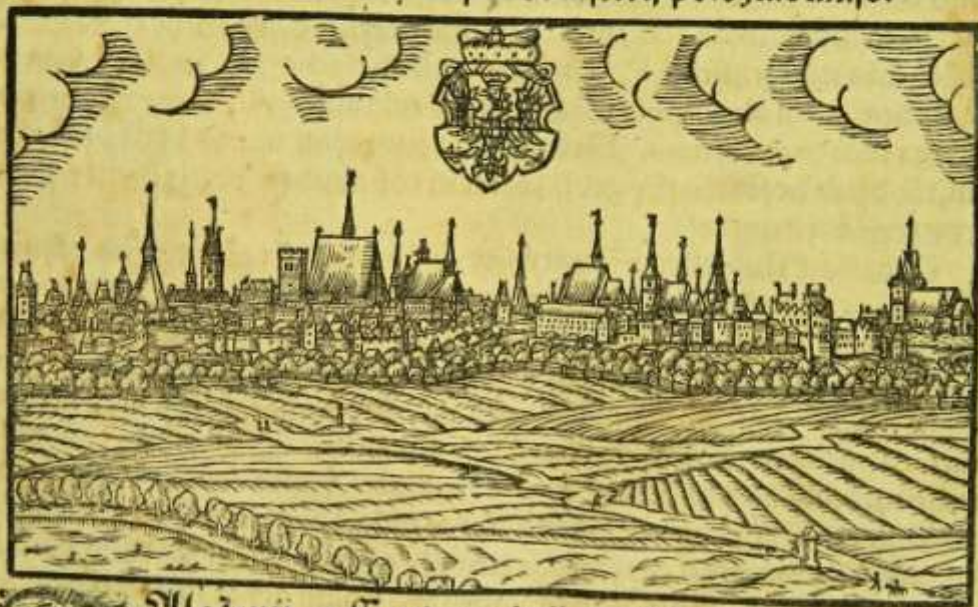
Libro 6. Folio 51.

VERSOVICIVS COCHANVS SPE SVA DE-
iectus, quam magnam aluerat, si Polonus Boiemiæ principatum fuisset
consecutus, cepit illius perfidiam & scelus apud nouum Boiemiæ Princi-
pem fictis verbis acrius traducere, quam si alius ex animo infectatus fuisset,
ut per hunc fucum prodicionem obtegeret, se que in aulam & familiarita-
tem Hiaromirij insinuaret. Simili Hiaromirius ac pater ingenio erat, simi-
plici uidelicet ac minus callido, quam ut fucata à sinceris internosse posset,
eo que similiter etiam insidiosa assentatione illusus & captus est in ipsa ve-
natione,

List

včimil Sodomě a Gomoře: Nebo pamatuge ten váš Swůdce na wěrné Božij ona slova/ kteráž gsau napsaná v Izayásse w Kap. 17. kdež mluwíj Pán w Osobě onohono Geruzaléma že wšsem Městám kteréz negsau poslušné wůle Swaté geho/a ani Ceremonygi geho zachowawati chtějí: Et eris deserta, quia oblita es Domini DEI saluatoris tui, & fortis adiutoris tui non es recordata. Ale že se nachází mnoho takowých Abrahamůw / kterúj se k Pánu přimlawwagi o to / aby Městům poshowěti ráčil / a té brozně pomsty jako nad Sodomau/ nad nimi neukazowal; Káčúj showúwati / a nechce při té wassúj swé wůli / při tom wassem bláznowstwu/wšsech newinných zatracowati. Ale giž tuto na ten čas/ o Městech některých předněgšých to° Slawného Margkrabstwu Morawského / vmínil sem nětco kratšce napsati/ nechťje tu s wámi tujm dluho se zanepražďňowati / co náležij Naměstlům Božijm w Cýrkwi geho/ Od nýchž wy se ostatku wčte za to wás prosým.

Město Olomouc na ten čas nej-
předněgšij gest w tomto Margkrabstwu Morawském /
 kteréz Ržeta Morawa wúkol otočila. Gest zdmi y Waly dobře opatřené y wšseliyakými potřebami k obraně náležegúcími: kteréz hožto Města tuto něyaké podobenstwu položené máš.

Aloženij a sfundowanij Města tohoto / žádný
 prawdiwě pro welikau dáwnost a starožitnost geho/wkázati nemúže. Gestli že od Julia Cysare/ jakž některij počlada-
 gi založe-

Kláster Swatě Anny / založen gest od Panůw z Lomnice / kterémuž gest potom Jan Kral Český mnohé duchody přidal. Očemž ssěregi wypsáno mášs pod Erbem Panůw z Hrádku.

Kláster Swatěho Thomáše založili páni z Bozkowic / w kterémžto až posawad Pohřeby své magj. Gsaw něm Mnijši řádu Swatěho Frantiska.

Kláster Dominykánuow a Kláster Barnadynůw založili Margkrabowé Morawsskij.

Kláster na Předměstj řádu Premonstratenškého ssundowal a bohatě nadal / Leo Comes de Klobauk. Očemž gsy giž na hoře w Stawu Prelátském čel.

Giných mnohých Kostelůw newspominám které wystawěli dobří a pána Boha bogúcy se Lidé / Messriané tehož Města Brna / při kterýchžto y Spitale založili : Ti w yaké nyní wážnosti a ochraně w potomkůw gegich gsau / to Saudu Božjmu poručiti se musy / nežasdagúce aby Pán Bůh nad nimi (pro newinné Lidj) pomstu wčiniti / ale profyti / aby ten brozný hněw swoog proměnití ráčil / kdej m:uswj : Et eris deserta quia oblita es Domini Dei tui, & fortis adiutoris tui non es recordata.

Město Znojmo na Gomezy Ra-
kauzském ležj nad Ržekau řečenau Dia. w fragi na Wj-
no a Obšlé welmi vrodném. Gest Město pewné y do-
sti pěkné wystawené.

Město

CCCLXXXIX.

Město Hradistě kteréž gest Ržeka
Morawa otočila / gest w rowině pěkně založené / a weli-
kými swobodami od Knížat / Králůw Českých / a Margk-
rabůw Morawských / nadané.

Hluká statečnost **M**ěšťanůw **M**ěsta toho **H**ra-
distě / na Listu Přemysla Krále se wychwaluge / kterýž gest
mu nadal Práva a Swobody / y Kostel w něm sfarnůj za-
ložil. Při témž Kostele sfundowal Kaplu Swatě Anny /
Boček staršij Syn Bočka z Kunštátu. Mátě geho gmě-
nem Gertruda in libris beneficiorum téhož Kostela se pře-
pomíná. Beywal při tom Kostele prwé Archydyákon /
ale na ten čas giž gest tam Děkán. Toho času když sem tu-
to Kněhu spisowal / byl Děkánem toho Kostela Longinus
Siderius Thelecentis, vir doctus, bonæ & in culpatae vitæ.

W tom **M**ěstě čtyrykráte w Roce Jarmark beywá. Prwnij : Ten
Pondělůj před Masopustnij Neděli. Druhý : W třetij Neděli po Pro-
wodnij Neděli. Třetij : na Swatou Markétu. A Čtyrtý na Swa-
tého **M**artina. Těh býwal před tím w Středu / a nemicko neywíce-
ši w Neděli.

Mladislaw Český Král / Margkrabě Morawský /
Lucemburské a Slézské Kněze a Lužický Margkrabě zc. w Li-
stu swém wychwaluge merita předkuow **M**ěsta toho tímto slowy :
Attendit

List

Město Kroměříž / které gest Stolice
Knižetey a Pána Biskupa Olomauckého / nad
Řekau Morawau velmi pěkně wystawené. A to založeno gest circa
Annum 1250. Jakž se o tom w Stawu Prelátském wypisuje.

A Panování Otty Knižete Českého / které
hožto po smrti Swatopluka / od Tisty Wessowce zabitého /
podal byl Čechům za Pána Sindrích Cysar: Ale že k
němu Země swolití nechtěla / on tolikéž Wladislawowi / na
kterýmž se wšyckni snesli / práwo své spustil. Od toho neyprwé Otty /
Jan Biskup Olomaucký kaupil byl Wes Kroměříž / w Kragi vrod-
ném a na wšech o hogném / kteréžto místo v wšech po něm Biskupaw
w weliké wážnosti držáno bylo. A to sedálo Léta r. 1110. Potom
pak Bruno ze Wsy Město učiniwšy / Kostely ge ozdobil / w kte-
rýchž wstawičné Cjest y Chwála Pánu Bohu se wykonáwá. Za kte-
raužto přičinaw / Pán Bůh benedicite Ciuitati & habitantibus in ea.
Exultat Ciuitas in bonis iustorum. Jakž o tom powěděti gí ráčil Prouer:
Cap: 10. Qualis Rector ciuitatis tales & inhabitantes eam. Také Pán w
mij ozdobiti Město w kterémž toho wšsetřugi aby dolus & vsíra ne-
panowala / tak jakž gest ozdobil Kroměříž přední Wchnosti podle
wíle své / a potom ginaw wездеyšší okrasau / to gest ždmi pewnými /
kterýmž Nepřítel Kostela Božjho / mocy welikan odolati nemáže.

Čti sobě Kronyky České kterať onen žjzka Nepřitel chwály Bo-
žj / a zhaubce Kostelaw a Domaw Božjch / od Města toho byl odes-
bnán /

CCCCXLVIII.

Chřestiani téhož Města Oppawy za gedno štěstij to sobě pokládaj
 gú že gest Léta r. 1567. Cysar Maxymilian byl w Měste gegich tce
 rymš gest hognau lásku a milost swau vkázal.

AD ZOYLV M.

Newalchúg Bratře téro mé Roboty/
 Težší gest nežli kopat Krussec Zlatty.
 Dobýwat z Prachu dáwno jesslych Kosij
 A gšec wětčij gich správ a wozáčnostij:
 At rymš oni to Panstwow Sslechtily/
 A yať sau d'laubo Slawně žiwí byli.
 Oděnd přišli/ zač/dary hogné brali/
 Od Krá'úw/ Knížat: genž po ných zústali
 Ctnij Potomkové/ w takowé wolnosti/
 Chwálijce Krysta w přeswaté swornosti.
 Yať sau zasědli/ yať se rozrodí i:
 Wičné z terminat řeč se budau síkwili.
 Protož se nechťeg marnau řeči bawit/
 Radče můžessli/ rač co lépe sprawit.

Dokonána gest tato Knihá skrže Bartholoměge
 Paprockého z Glogol a Paprocké Woily Jazykem Polo
 ským/ A w Český přeložena skrže Jana Wodičky Kos
 dice Pražského/ Létha Páně 1593.

Wypřistěno w Olomauč / v Dědi-
 cuow Milichtallerowých.

Létha Páně: M. D. LXXXIII.

Handwritten text in a cursive script, likely a library or ownership stamp, partially obscured by the printed text above.